

Tresors del Barroc

La silueta del poble de Maldà, situat en una elevació de la vall del Corb, està definida per la presència contundent del castell i el campanar de l'església parroquial. Aquesta fou construïda al final del segle XVIII, en substitució de l'antiga església romànica, que s'havia fet petita. Les obres de l'església van fer-se entre 1796 i el 1805, quan es va beneir el nou temple. El mestre d'obres responsable del projecte i la seva materialització fou Francesc Albareda, originari d'Os de Balaguer.

L'església està situada en un dels punts més elevats de la població i en un carrer bastant estret, que en dificulta la visualització. Un grup de pilastres gegants divideixen la façana en tres cossos verticals. El cos central està rematat per un coronament semicircular, que recupera els models de l'església de la Ciutadella de Barcelona i de la contrafaçana de la Universitat

L'església parroquial de Santa Maria de Maldà: la "catedral" de la Vall del Corb

Maria Garganté Llanes

de Cervera. La portada és la mateixa que Francesc Albareda utilitza també a les esglésies de Rocafort de Queralt i el Palau d'Anglesola, d'arc de mig punt amb dues columnes per banda, i amb un gran timpà semicircular que alberga al seu interior una capelleta buida. Al costat esquerre de la façana se situa el campanar vuitavat i amb llanternó. L'interior de l'església presenta un tipus de planta de saló, que consisteix en tres naus cobertes a la mateixa alçada. El creuer es troba centrat per una cúpula plana sense traducció externa i amb els quatre evangelistes esculpits a les petxines.

Es tracta, en definitiva, d'un temple de grans dimensions, que recull a l'interior la influència de la catedral nova de Lleida, construïda pocs anys abans i que esdevindrà una referència ineludible per a les noves esglésies de l'època, sobretot les construïdes a les comarques lleidatanes i tarragonines. ■

